

stojanke na levem in desnem bregu Moze. Francozi se trudijo na vso moč, da bi Nemce vrgli iz zavzetih krajev. Dosedanji njihovi poskusi niso uspeli. Zato pomnožujejo svoje moštvo s četami, ki so jih odvezli v Egiptu ter jih bodo vzeli tudi v Solunu, kamor bi radi spravili srbske vojake. Ko bodo imeli dovolj vojaštva, napovedujejo protiofenzivo.

Vse za Verdun.

Grški parnik „Byzantion“ je priplul v grško pristanišče Pirej. Na krovu je imel, kakor se poroča iz Aten, grške begunce iz Egipta. Begunci pripovedujejo o velikanskem in mrzličnem četverosporazumovem naporu, spraviti kakor hitro mogoče velike množine čet, ki so se udeležile podjetja pri Dardanalah in so se sedaj nahajale v Egiptu, v Marseille na južno Francosko.

V egiptovskih pristaniščih je zbranih čez 150 angleških in francoskih parnikov, ki so pripravljene za prevoz čet in artilerije iz Egipta v Marseille. Do sedaj so spravili baje čez 100.000 mož iz Egipta v Marseille, odkoder so bili poslani v Verdun.

Francoski poročevalni urad „Agence Havas“ je pretečeno soboto o Verdunu izdal poročilo, katero zaključuje s temi tajnostmi stavki: „S kratkimi besedami rečeno, soditi je, da je bitka pred Verdunom v vojaškem oziru končana. Neuspeh sovražnih načrtov se sme smatrati tačas kot končno veljaven. Edina skrb naših nasprotnikov je zdaj, da prikrivajo svoj neuspeh v obeh ljudstva, čeprav z nekaterimi nadaljnjimi tisoči izgub.“

Brezdvomno je, da je namen tega poluradnega poročila pomiriti veliko skrb francoskega ljudstva zaradi Verduna. Zato se oznanja v svet končni neuspeh nemškega orožja. Ker se še pa nadaljuje boji pri Verdunu in ker nemško armadno vodstvo sklepa vedno trdneje železni obroč okrog Verduna, izjavlja francoski poročevalni urad, da žrtvujejo Nemci nove tisoče mož, le da bi prikrili svoj neuspeh. Toda iz gornjega poročila, da mora general Joffre poslati slehernega moža proti Verdunu, je razvidno, kdo mora v resnici žrtvovati na tisoče mož.

Rusko bojišče.

Na ruski fronti so se vršili večji boji in sicer med Avstriji in Rusi pri Mlynovu ob reki Ikvi, koder so naši dne 28. aprila vrgli Ruse iz njihovih postojank. Radi ruske premoči pa so se naši naslednji dan severno od Mlynova zopet nekoliko umaknili. Med Nemci in Rusi pa je prišlo dne 28. in 29. aprila pri Naroškem jezeru do večjih bojov. Nemci so vrgli Ruse med krajema Stanaroc in Stahovec iz njih postojank ter so ujeli do 5600 Rusov. — Zadaž za rusko črto se baje vrše velike priprave ruske armade. — Car bo sredi mesca maja obiskal besarabsko fronto. — Dne 2. in 3. maja je bila obletnica slavne naše zmage pri Goricalu, s katero se je začela vrsta ruskih porazov in ruskega bega proti severu in izhodu.

Pred važnimi dogodki na Grškem.

Vsa znamenja kažejo, da se na Grškem pripravljajo važni dogodki. Četverosporazum bi po vsej sili rad spravil srbske čete — baje 130.000 mož — pred Solun in sicer ne po morju, ampak čez grško ozemlje. Grška vlada pa je izvedela, da bi Francozi in Angleži ob tej priliki radi zasodili vse važnejše grške postojanke ob železnici. Radi tega je Grčija odgovorila, da železnice ne bo izročila ter da ne bo privolila v prehod srbskih čet. Četverosporazum namerava rabiti silo in grozi, da bo samovlastno zasodil vse važnejše grške luke. Tudi Venizelosovi pristasi so zopet začeli rogoviliti. V teh resnih časih pa so se zganili grški častniki in v posebni izjavi zatrjujejo, da hočejo čuvati kralja in prestol in da se ne bojijo nastopiti proti onim, ki rovarijo zoper domovino in kralja. Med tem pa je četverosporazum kot zunanji dokaz, da ima on oblast in moč v rokah, zaplenil na Krfu odpošiljatev koruze, ki je bila določena za severni Epir. Med prebivalstvom vlada huč glad, na katerem je že umrlo več oseb. Torej same zmede in nadloge.

Pred Solunom.

Iz Soluna se poroča, da se opaža pred Solunom na obeh straneh zopet živahnije gibanje. List „Petit Parisien“ poroča, da so Bolgari in naši zasedli mesto Dojran ob grško-bolgarski meji.

Amerika.

Nemčija še vedno ni odgovorila na ameriške zahteve. V nemškem glavnem stanu se neprestano vrše posvetovanja, katerih se udeležuje cesar, državni kancelar, ministri in vojskovodje. Tudi berlinski ameriški poslanik je bil te dni pri nemškem cesarju v glavnem stanu. Nemci ž njim zelo prijazno stopajo; cesar ga je celo povabil na obed.

Ni pa take prijaznosti opaziti pri predsedniku Zedinjenih držav. Wilsona namreč vleče sree ne k Nemčiji, temveč Angliji. Razlogi za to angleško ljubezen so pred vsem trgovinski: 1. Amerika izvažata vsako leto v Anglijo tri- do štirikrat toliko blaga kot v Nemčijo. 2. Anglija ima v Ameriki mnogo več denarja naloženega kot Nemčija. 3. Tekmovanje Anglije se v Ameriki ne smatra kot tako nevarno kot tekovanje Nemčije. K temu še pridejo drugi vzroki, in sicer: Od ameriškega prebivalstva je najmanj 40 odst. Angležev, Nemcev, nemških Avstrijcev, Švicarjev in Škandinavcev pa samo 30%. 2. Deželni jezik v Ameriki je angleški. 3. Politični vpliv nemškega življa je v Ameriki mnogo manjši, kot bi mu slo z ozirom na število Nemcev v Ameriki. Politično vodstvo je v angleških rokah. 4. Wilson se veliko bolj boji nemškega militarizma na suhem, kot pa angleškega militarizma na morju.

Glede na razmerje med Ameriko in Nemčijo pa baje še ne bo tako hitro prišlo do razjasnitve. Nemški odgovor na Wilsonovo zahtevo je v glavnih točkah že izdelan, toda ne vsebuje odločitve. Odločitev bo pri Wilsonu, ki bo ali ta odgovor smatral kot povsem zadovoljiv ali pa ga odklonil, kar bi pomenilo vojsko z Nemčijo.

Angleška vojaška dolžnost.

Angležem nič kaj ne diši vojaška suknja. Rajsi gredo pod zakonski jarem ali pa se skušajo še na drugi način izvit. Toda splošni položaj na bojiščih, padec Kut-el-Amare, irska ustaja in drugi vzroki zahtevajo in vevajo upeljavo splošne vojaške dolžnosti. In res je angleško ministrstvo, kakor se poroča iz Londona, dne 29. aprila z večino 5 glasov sklenilo, da se takoj upelje splošna vojaška dolžnost.

Slovenske žrtve za domovino.

— Jakob Majerič. Iz Juršincev nam poročajo: Na Velikonočno soboto, dne 22. aprila, smo prejeli nepričakovano, pretresljivo in prežalostno novice, da je bil dne 30. januarja v boju na gori Sv. Mihaela ranjen, drugokrat na južnem bojišču, in da je pri prenašanju na obvezovališče vsled ran, ki jih je dobil na levi nogi in na desni roki, umrl Jakob Majerič iz Juršincev pri Sv. Lovrencu v Slov. gorici. Rajni je bil že od začetka vojske v Galičiji in tam je bil že tudi dvakrat ranjen ter se je zdravil v Miškolu na Ogrskem, v Građeu, v Celju in Varaždinu. Pokopan je na pokopališču v Biljah pri Gorici. Bil je doma ud Marijine družbe, pričen, pošten in priljubljen fant. Počivaj mirno, dragi in nepozabljeni Jakob in raduj se v nebeškem raju, kjer sprejmeš plačilo za svoja junaštva!

— Karl Marguč. Sv. Du h - L o č e: Došla je iz daljne Rusije prežalostna vest, da je v bolnišnici umrl posestnikov sin Karl Marguč iz Kolačnega. Boril se je hrabro na ruskem bojišču ter je ranjen prišel v rusko ujetništvo. Bil je blagi mladenič, vedno vnet za naš napredek. Bil je tudi ud Bralnega društva v Slov. Bistrici, kjer je delal kot mizarški pomočnik ter se ni sramoval svoje narodnosti. Domov je pisal zelo ljubeznjiva pisma ter vedno pripominjal: Molite za me, ker težko, če se še kedaj vidimo. In res je uganil. Dragi Karl, ti si se preselil v boljšo domovino, kjer ni vojske, ne trpljenja. Počivaj sladko v daljni ruski zemlji!

— Franc Pihler. Mestni vrh pri Ptuj: Hud udarec je zadela znano in spoštovano Pihlerjevo družino. Umril je njih ljubi sin in blagi brat Franc Na južnem bojišču je smrtnonevarno zbolel in bil prepeljan v Ljubljano in slednjič v bolnišnico na Dunaj, kjer je na Velikonočni terek, dne 26. aprila 1916 izdihnil svojo junaško dušo. Domovina je izgubila z njim neustrašnega junaka, dobra Pihlerjeva družina ljubelega sina, župnija poštenega, značajnega in narodnega mladeniča. Pihlerjevi družini naše prisrečno sožalje. Umrli je bil brat gospođa o. Juvnala, franciškana na Koroškem, Preblagi Franček, spavaj mirno! Na svidenje nad zvezdami!

— Janez Rakun. Rečica ob Savinji: Nedavno je prišla z južnega bojišča vest, da je tam padel za domovino vrl mladenič in naročen „Slovenskega Gospodarja“ Janez Rakun, p. d. Čremeški iz Rečice. Vojskoval se je najprvo na srbskem bojišču, potem je odrinil na rusko bojišče, kakor se vidi iz pismem, ki jih je pisal svojim starišem, je bil v Galičiji 8 mesecev frontu. Ko pa se je začela vojska z verolomnim polentarijem, je bil prestavljen na italijansko bojišče, kjer je padel zadet od sovražne granate. Značilno je, da, kadar je pisal, je vselej pristavil, da naj se ga domači v molitvi spominjajo in priporočujejo Materi božji. Upajmo, da ga je tudi ona sprejela med svoje sinove. Počivaj v miru, dragi Janko!

Nemci slavijo slovensko junaštvo.

Prijatelj lista nam piše: Po naključju mi je prišel v roke gornjestajerski list, v Gröbmingu ob Aniži izhajajoči „Der Ennstaler“ z dne 25. marca t. l., štev. 13. In glej! Pri-

naša opis odlikovanja dobrega mi znanca, g. Leop. Seško, sina železniškega vratarja na mariborskem glavnem kolodvoru, rodom iz St. Vida na Planini. — Prestavljen v materni jezik odlikovanega se glasi:

Soboto, dne 18. aprila, se je vršila na dvoru tukajšnjega vojaškega okrevališča lepa slovesnost. Računskemu podčastniku I. razreda Leopoldu Seško je bila podeljena srebrna hrabrostna svetinja I. razreda. Povabljeni po g. majorju Rud. Schnabel so došli k slovesnemu odlikovanju: okrajni glavar gosp. baron Baum z gospodi uradniki, gg. častniki, veleč. duhovščina, ravnatelj Wamdrechtsamer, nadpoštar Putz, zastopniki občinskega in šolskega sveta, veterani in ognjegasci in mnogo ljudstva. Vpričo vojakov in gostov je spregovoril g. major:

„Računski podčastnik Seško je bil poveljnik vojnih kuhinj pri 9-26. vojnem bataljonu. Med drugo laško olenzivo — 21. julija 1915 — je ob nasprotnem napadu na Zdravščino došel bataljon po ljutem boju proti večeru na hrib Sv. Martina. Brez povelja, po lastnem nagibu, iz skrbi za tovariše, je spravil Seško med najhujšim topovskim bojem vozove s strelivom in vojne kuhinje do bataljona. Previdno a neustrašeno in odločno, v vedni smrti nevarnosti, je med vojake razdelil strelivo, jedila in celo pijačo ponoči od 10. ure do 3. ure zjutraj. Pri tem je izgubil le eno tovarno živinčce: svoje moštvo pa je z nadčloveškim naporom združil in s kuhinjami vred proti jutru spravil na varno. Tako je delal Seško ves teden, — noč za nočjo, v veležavnih okolščinah. Istoačasno je po dnevi opravljal Seško vojno službo v fronti nemurno. Na povelje stotnika Teichtmanna je v toči topovskih in puškinih krogel dan za dnevom vestno nadzoroval bojne straže v najsprejnejših vrstah pred očmi sovražnika. Zasluge Seškove spričuje dopisnica, poslana mu od g. stotnika:“

„Spominjam se Vašega izvrstnega, vedno uzonega delovanja v vojnem oskrbovanju. V najtežjih razmerah ste vodili na Doberdobski planjavi za ves bataljon 9-26. trojno vojno kuhinjo; skrbeli ste za prehrano in pijačo v strelskih jarkih v sredi sovražnega ognja. Poleg tega ste v najljutejših bojih zvesto in udano stali ob strani svojemu poveljniku, kot nadzornik prednjih straž. Tako ste si nabrali polno zaslug. Danes Vas ponovno predlagam v velezasluženo odlikovanje. Do tačas Vas pozdravlja Vaš stotnik Teichtmann.“

Mislím, taki pohvali ni kaj pridejati. — Vojak! Presvitli cesar so podelili računskemu podčastniku Leopoldu Seško za vso njegovo hrabrost, previdnost in zvestobo srebrno hrabrostno svetinjo I. razreda. Za računskega podčastnika zelo redko, a tem več vredno odlikovanje. Prav posebna mi je čast, to visoko odlikovanje pripeti na prsa zaslužnemu možu, katerega sem v kratkem času spoznal vrednega vse časti in hvale. — Seško! V imenu častnikov in vojakov Vam čestitam prisrečno. Nesite to častno odlikovanje v vedni spomin na veliko dobo, v hvaležnosti do našega najvišjega vojnega gospođa, našega priljubljenega, dobrega cesarja F. J. I. On naj živi, živi, živi!“

Govoru so pritrjevali vsi navzoči iz srca. Vojaki so defilirali pred odlikovanjem. Gröbminski fotograf Fel. Biermayr je posnel slavnost v slikah, ki jih bomo priobčili.“

Tako poroča nemški list — jaz pa prestavo Slovincem v čast in ponos, v spoštubo in zasluženo doščenje uzorne hrabrosti in udane zvestobe toliko slovenskih junakov! Tuja hvala velja!

Opomba: Seško opravlja v okrevališču vrljub svoji bolehnosti, nakopane si na Doberdobo, še vedno aktivno službo v pisarni. Paž vester služabnik cesarju.

Razne novice.

* Teden Rudečega križa. Kadarkoli je treba z dejanjem pokazati svoje avstrijsko-domoljubno mišljenje, tedaj je naša duhovščina in naše slovensko ljudstvo vedno na svojem mestu. Tako tudi sedaj, ko se v naši škofiji po naročilih prevz. g. knezoškofa nabara za Rudeči križ. Kakor izvemo, se je že zadnje nedelje, torej 1. dan nabiralnega tedna za Rudeči križ, naša duhovščina in slovensko ljudstvo z veselím srecem ter z velikimi doneski odzvalo školovemu klicu. Kdor še ni imel priložnosti, pa še bo lahko te dni storil svojo človekoljubno dolžnost. Kar darujemo v namenu, da pomagamo svojemu bližnjemu, darujemo Njemu, ki bo naš Sodnik.

* Sv. birma v lavantinski škofiji se bo letos vršila po sledečem redu: dekanija Dravsko polje od 7. do 13. maja, dekanija Laško od 21. maja, dekanija Saleška dekanija od 1. junija in dekanija Ljubomer od 9. junija naprej. — V dekaniji Dravsko polje bodo prevz. knezoško delili sv. birmo: v nedeljo, 7. maja, v Hočah, dne 8. maja v Slivnici, dne 9. maja v Framu, dne 10. maja v Cirkovcah, dne 11. maja na Ptujski gori, dne 12. maja pri Sv. Lovrencu in dne 13. maja pri Sv. Janžu.

* Duhovniške vesti. Č. g. Anton Stergar je bil dne 1. maja umeščen za župnika pri Sv. Magdaleni v Mariboru. — Župnijski izpit sta te dni napra-